

“Με το βλέμμα στον Ουρανό”: Ένα ντοκιμαντέρ των Παραπολιτικά Media σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Άγιος Μάξιμος ο Γραικός για τον Άγιο Νεκτάριο Πενταπόλεως

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το Ινστιτούτο Άγιος Μάξιμος ο Γραικός εγκαινιάζει την συνεργασία του με τον όμιλο Παραπολιτικά media, με το ντοκιμαντέρ «Με Το βλέμμα στον ουρανό». Το ντοκιμαντέρ είναι βασισμένο στην πορεία του [Αγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως](#).

`<span data-mce-type="bookmark" style="display: inline-block; width: 0px; overflow: hidden; line-height: 0;" class="mce_SELRES_start"></span>`

Συντελεστές ντοκιμαντέρ

Η παραγωγή είναι των **ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ Media** με την υπογραφή της **Μαρίας Γιαχνάκη**

. Σε εκτέλεση παραγωγής του Ινστιτούτου Άγιος Μάξιμος ο Γραικός και της Sceptic Production.

Γεννήθηκε στην Σηλυβρία Ανατολικής Θράκης

Σε ένα παραθαλάσσιο προάστιο της Τουρκίας το οποίο απέχει 67 χλμ. δυτικά της Κωνσταντινούπολης ,στη Σηλυβρία της Ανατολικής Θράκης γεννήθηκε ,το 1846, ο Αναστάσιος Κεφαλάς. Ο Αναστάσιος αγαπούσε πολύ τα γράμματα και τελείωσε το Δημοτικό και το Σχολαρχείο με παιδονόμο τον πατέρα του Δημοσθένη. Προσευχόταν από μικρό παιδί στον Μητροπολιτικό ναό του Γενεσίου της Θεοτόκου της Σηλυβρίας, όπου φυλασσόταν η θαυματουργή εικόνα της **Παναγίας της Σηλυβριανής**.

Σύντομα, ήρθε αντιμέτωπος με τις δυσκολίες και την φτώχεια καθώς η οικογένειά του αδυνατούσε να συντηρήσει τα έξι παιδιά κι έτσι έφυγε για την Κωνσταντινούπολη σε ηλικία 13 ετών.

Σε ηλικία 13 ετών βρέθηκε στην Κωνσταντινούπολη

Για ένα διάστημα στην Κωνσταντινούπολη εργάζεται πολύ σκληρά σε ένα καπνοπωλείο με αντίτιμο ένα πατάρι για στέγη και λίγη τροφή. Ο ιδιοκτήτης τού φερόταν βάνουσα και πολλές φορές τον ξυλοκοπούσε. Τα βράδια έραβε χαρτιά μεταξύ τους για να τα κάνει βιβλία ενώ στις συσκευασίες καπνού που πουλούσε έγραφε ευαγγελικές ρήσεις για να βοηθιέται ο κόσμος. Όταν ένας έμπορος που βρισκόταν κοντά στο συσκευαστήριο είδε τα βασανιστήρια του Αγίου τον πήρε στη δούλεψή του για να τον γλιτώσει.

Στη συνέχεια εργάζεται ως παιδονόμος στο Αγιοταφικό Μετόχι Κωνσταντινουπόλεως στο Φανάρι ενώ στην Πόλη παρέμεινε συνολικά επτά έτη και σε ηλικία 20 ετών την εγκατέλειψε, παρότι δεν ολοκλήρωσε τη μόρφωσή του, για να εργαστεί στη γενέτειρά του, στη Χίο.

Image not found or type unknown

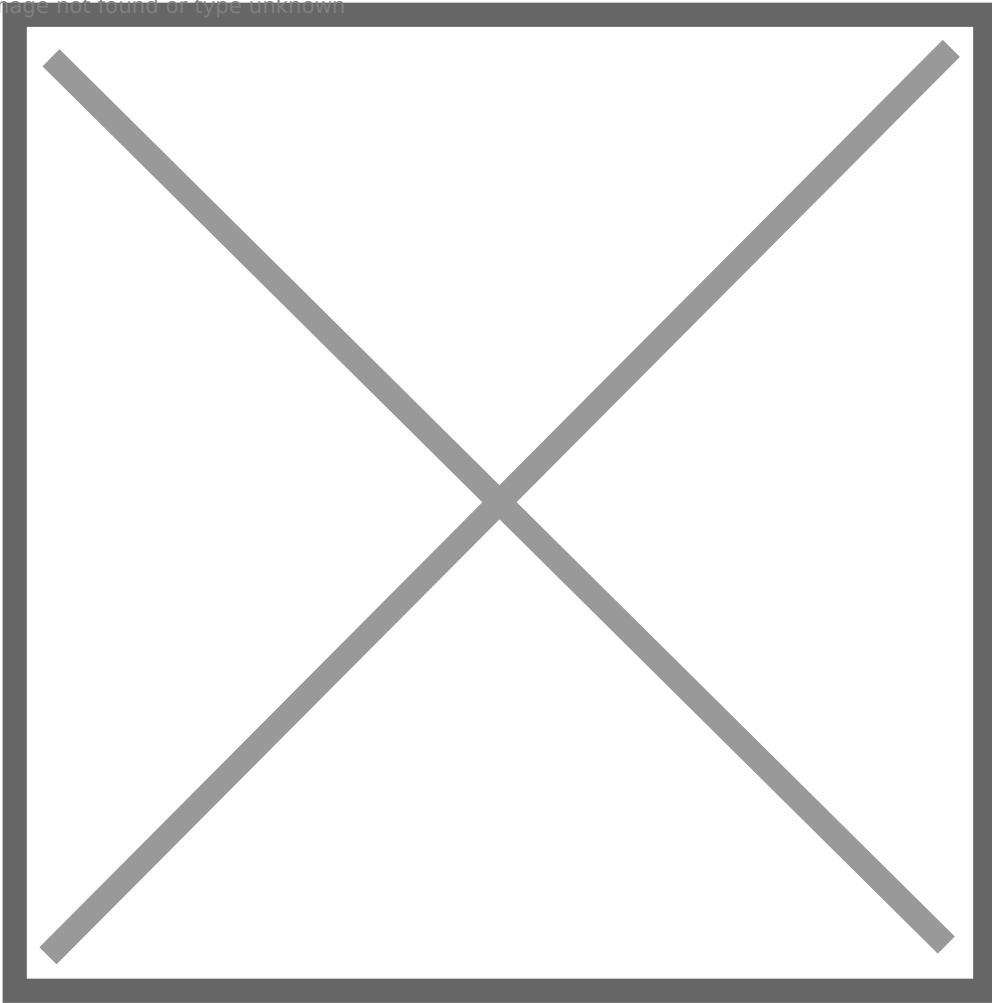
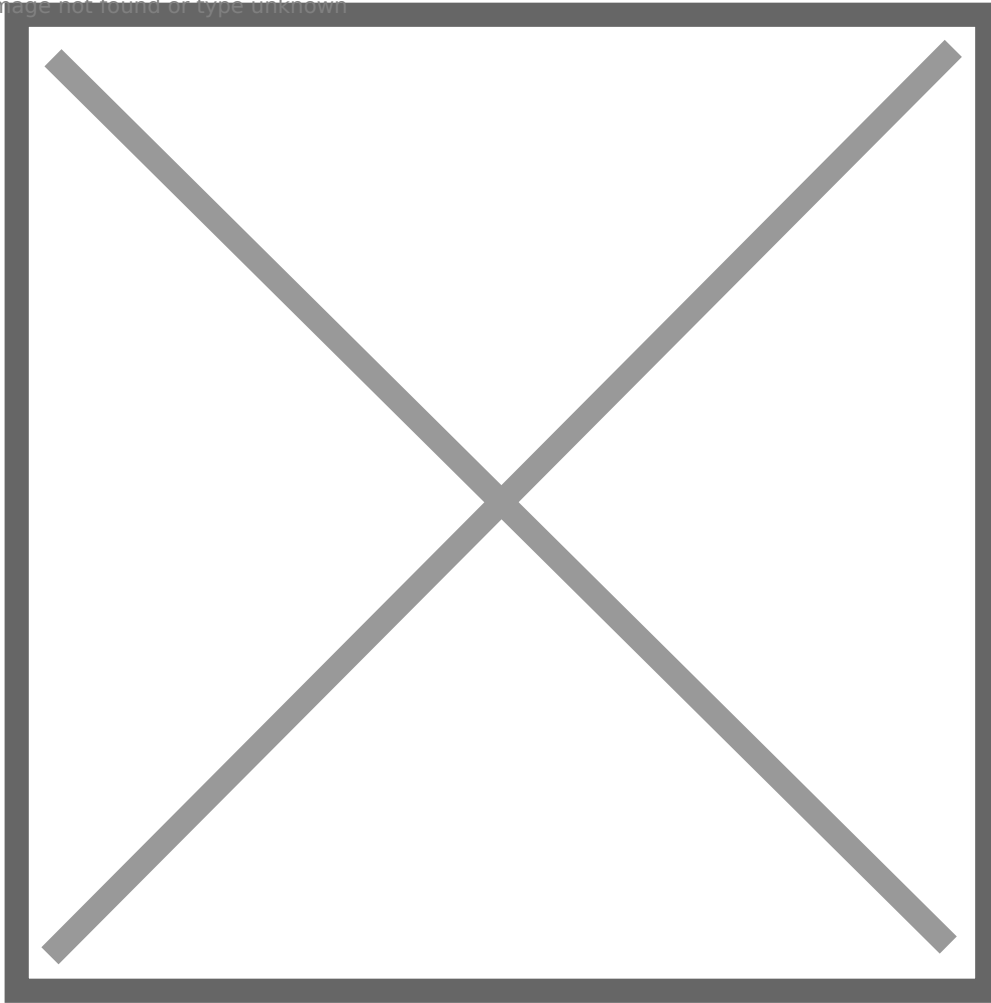

Image not found or type unknown

Σε ηλικία 30 ετών βρέθηκε στην Χίο

Στη Χίο εργάζεται ως δάσκαλος στο Λιθί, ένα μικρό χωριό νοτιοδυτικά του νησιού, γενέτειρα του εθνικού ευεργέτη Ανδρέα Συγγρού παραμένοντας στο νησί για 10 χρόνια, μέχρι το 1877. Εκεί γνωρίζει τον μεγάλο ευεργέτη του Ιωάννη Χωρέμη, έναν εύπορο τοπικό άρχοντα, ο οποίος τον έθεσε υπό την προστασία του.

Ο Άγιος Νεκτάριος είχε κλίση προς τον μοναχισμό. Τα χαρίσματά του όμως, ο λόγος του και η μόρφωσή του, τελικά τον έστρεψαν προς τον κοσμικό κλήρο, χωρίς όμως ποτέ να λησμονήσει τον μοναχισμό. Σε ηλικία 30 ετών εγκαταβιώνει στη Νέα Μονή Χίου ως δόκιμος μοναχός, και τρία χρόνια αργότερα, στις 7 Νοεμβρίου του 1876, κείρεται μοναχός από τον Μητροπολίτη Χίου Γρηγόριο, μετονομαζόμενος σε Λάζαρος.

Στην Ιερά Μονή Χίου, φυλάσσονται μέχρι σήμερα η ποιμαντορική ράβδος του Αγίου, όπως και τμήμα των αγίων λειψάνων του.

Το 1877 ο Άγιος Νεκτάριος φτάνει στην Αθήνα

Το 1877 ο Νεκτάριος, μετά από παρότρυνση του Ιωάννη Χωρέμη, ταξιδεύει για την Αθήνα για να ολοκληρώσει τις γυμνασιακές του σπουδές. Μετά την ολοκλήρωσή τους στη Βαρβάκειο, εστάλη μέσω γνωριμίας που είχε με τον Πατριάρχη Αλεξανδρείας Σωφρόνιο, στην Αλεξάνδρεια. Ο Πατριάρχης Σωφρόνιος εντυπωσιάστηκε από τον Νεκτάριο και με βάση τις πολύ καλές συστάσεις που είχε τον έστειλε ξανά στην Αθήνα, να φοιτήσει στη Θεολογική Σχολή Αθηνών.

Η προσωπικότητά του ως θεολόγος άρχισε να δυναμώνει περισσότερο και να εκπέμπει φως στους γύρω του που έβλεπαν το Νεκτάριο να διαγράφει πλέον την δική του ξεχωριστή πορεία. Ο Νεκτάριος στην Θεολογική σχολή διέπρεψε με αποτέλεσμα να κερδίσει υποτροφία σπουδών στη Θεολογική Σχολή, κάτι που τον ανακούφισε πολύ, καθώς ο ευεργέτης του Ιωάννης Χωρέμης είχε φύγει από τη ζωή, με αποτέλεσμα να βρίσκεται σε δεινή οικονομική κατάσταση και πάλι.

Σε ηλικία 41 ετών χειροτονείται ιερέας στην Αλεξάνδρεια

Ο Άγιος φθάνει στην Αλεξάνδρεια στις 26 Νοεμβρίου του 1885 σε ηλικία 40 ετών. Λίγους μήνες αργότερα, στις 23 Μαρτίου του 1886 χειροτονείται Πρεσβύτερος στον Ιερό Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Σάββα Αλεξανδρείας από τον Πατριάρχη Σωφρόνιο τον τέταρτο. Στις 6 Αυγούστου του 1886 χειροθετείται Μέγας Αρχιμανδρίτης και Πνευματικός και τοποθετείται στην Πατριαρχική Αντιπροσωπεία Καΐρου στη συνοικία Χαμζάουι, εκεί όπου βρίσκεται και ο Ιερός Πατριαρχικός Ναός του Αγίου Νικολάου.

Ο Άγιος Νεκτάριος διέμενε κατά το διάστημα αυτό ακριβώς απέναντι από το συγκεκριμένο Ναό, σε μια μικρή κατοικία, το ισόγειο της οποίας διαμορφώθηκε σε Παρεκκλήσιο προς τιμήν του, επί των ημερών του Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής Πέτρου Ζ΄ (+2004). Είχε πλέον δυναμώσει την επικοινωνία του στα θέματα της ορθοδοξίας με τον κόσμο που διψούσε να βρεθεί κοντά του. Στον Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Νικολάου Καΐρου χειροτονείται Τιτουλάριος Μητροπολίτης Πενταπόλεως από τον Πατριάρχη Σωφρόνιο την Κυριακή 15 Ιανουαρίου του 1889 συνεχίζοντας την πορεία του μέσα στον κόσμο, παρηγοριά για τους φτωχούς, λάμψη γνώσεως για την ελίτ.

Κι εδώ όμως οι δυσκολίες του δεν είχαν τελειωμό. Κληρικοί του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, αρχίζουν να τον φθονούν και από φόβο για την πορεία του, καταφέρνουν να πείσουν τον εννενητάχρονο τότε Πατριάρχη Σωφρόνιο πως ο Μητροπολίτης Πενταπόλεως επηρεάζει και ξεσηκώνει τον λαό, σφετεριζόμενος

τον θρόνο του ενώ αρχίζουν να διαδίδουν πληροφορίες για δήθεν ηθικές παρεκτροπές του.

Ο φόβος μήπως στις πατριαρχικές εκλογές διεκδικήσει τον θρόνο έκανε τους μνηστήρες να δολοπλοκούν εναντίον του σιωπηλού και ταπεινού τέκνου της εκκλησίας με αποτέλεσμα ο Πατριάρχης Σωφρόνιος παρά την αγάπη που έτρεφε στο πρόσωπό του να τον απομακρύνει. Τον Μάιο του 1890 ο Πατριάρχης παύει τον Άγιο Νεκτάριο από τη Διεύθυνση του Πατριαρχικού Γραφείου και λίγες μέρες αργότερα τον αποπέμπει από την Αίγυπτο....

Στη διεύθυνση της Ριζαρίου Εκκλησιαστικής Σχολής

Όταν εγκαταλείπει την Αίγυπτο κι επιστρέφει στην Ελλάδα ήταν Αύγουστος του 1890. Ο Άγιος Νεκτάριος πεινάει... δεν έχει χρήματα ούτε να μετακινηθεί, οι περισσότερες πόρτες που χτύπησε στην Αθήνα ήταν κλειστές γι αυτόν και τελικά αναλαμβάνει μια θέση κατώτερη από το ύψος του επισκοπικού του αξιώματος, αυτή του ιεροκήρυκα στο Νομό Ευβοίας.

Στις 4 Αυγούστου του 1893 η Ιερά Σύνοδος αποφασίζει τη μετάθεσή του στον τότε Νομό Φθιώτιδας ενώ το 1894 διατελεί Διευθυντής της Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Σχολής για 14 χρόνια. Η παρουσία του στην Ριζάρειο σχολή προδιαγράφει μια λαμπρή πορεία για το εκπαιδευτικό ίδρυμα αφήνοντας στην κυριολεξία το αποτύπωμά του ανεξίτηλο.

Για την Ριζάρειο ήταν ένα μεγάλο κεφάλαιο και για τους μαθητές αποτέλεσε πηγή έμπνευσης και παράδειγμα ζωής. Ένας ταπεινός διευθυντής που τιμωρούσε τον εαυτό του με ασιτία, όταν οι μαθητές του ξέφευγαν από την πορεία τους. Η αίγλη της Ριζαρείου συζητείται παντού και με την παρουσία του Αγίου γίνεται ένα ίδρυμα πρωτοπόρο και ισχυρό και με το εκπαιδευτικό προσωπικό και τους μαθητές να αποκτούν ιδιαίτερη φήμη. Οι πρωτοποριακές του μέθοδοι έγραφαν νέα ιστορία στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Αίγινα - Η ίδρυση της Μονής Αγίας Τριάδας

Όσο ακόμα ήταν σχολάρχης της Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Σχολής, αναζητούσε τόπο για να χτίσει ένα ησυχαστήριο και να εγκαταστήσει και μια ομάδα γυναικών την οποία καθοδηγούσε πνευματικά μετά από παράκλησή τους να τις βοηθήσει να γίνουν μοναχές....

Το 1904 ξεκινά την ανοικοδόμηση του Ιερού Ησυχαστηρίου, το οποίο και αφιερώνει στην Αγία Τριάδα, ορίζοντας ως ηγουμένη την τυφλή μοναχή Ξένη Στρογγυλού. Θεμελιώνει το καθολικό την 1η Ιουλίου του 1906 και στις 2 Ιουνίου του 1908 τελεί

τα εγκαίνια. Ωστόσο η οικονομική κατάσταση δεν ήταν καλή και ο Άγιος είχε ανάγκη από χρήματα και πάλι... Όσο είχε τον μισθό του από τη Ριζάρειο τον χρησιμοποιούσε για τις ανάγκες του μοναστηριού . Παράλληλα φρόντιζε για την πνευματική πορεία των αδελφών και στεκόταν κοντά τους σε κάθε βήμα.

Από τις αρχές του 1908 η υγεία του αρχίζει να δοκιμάζεται σοβαρά, γεγονός που τον αναγκάζει τελικώς να υποβάλλει την παραίτησή του από τη Ριζάρειο Εκκλησιαστική Σχολή στις 7 Φεβρουαρίου του ίδιου έτους, στην ηλικία των 62 ετών. Λίγους μήνες αργότερα εγκαθίσταται μόνιμα στην Αίγινα, διαμένοντας σε μια μικρή κατοικία, έξω από τον περίβολο του Ιερού Ησυχαστηρίου, από σεβασμό προς τους ιερούς κανόνες της Εκκλησίας, εφόσον επρόκειτο για γυναικείο κοινόβιο.

Η μόνιμη έλευσή του στο νησί είχε ήδη στεφανωθεί με τη φήμη του αγίου ανθρώπου που έκανε θαύματα με πρώτο, στην μικρή Χρυσafenia ένα κοριτσάκι που αργότερα έγινε μοναχή και ήταν πάντα κοντά του μέχρι το τέλος της ζωής του.

Την ίδια ώρα, ο Άγιος Νεκτάριος δεχόταν αμφισβήτηση. Τον διέβαλαν με αποτέλεσμα στο ησυχαστήριο να καταφθάνουν συχνά οι αρχές για ελέγχους μετά από ψευδείς κατηγορίες, ψάχνοντας να βρουν κρυμμένα βρέφη από τις δήθεν γέννες των καλογραιών. Όμως εκείνος ποτέ δεν απάντησε. Ο εξευτελισμός που υπέστη ακόμη και από δικαστικό όργανο ήταν κάτι που τον άγιο δεν τον άγγιξε παρά μόνο σιωπούσε κι έστρεφε το βλέμμα του στον ουρανό.

Ο Άγιος Νεκτάριος σύντομα αρρώστησε αλλά απέκρυπτε το πρόβλημα της υγείας του, υποφέροντας σιωπηλά τους σωματικούς πόνους και το βαρύ μαρτύριο. Όταν όμως η κατάστασή του επιδεινώθηκε, δέχθηκε για το χατίρι των μοναχών την εισαγωγή του σε νοσοκομείο της Αθήνας. Στις 20 Σεπτεμβρίου του 1920 εισάγεται για νοσηλεία στο Αρεταίειο Νοσοκομείο.

Η νοσηλεία τους στο Αρεταίειο Νοσοκομείο και οι τελευταίες του ημέρες

Εκεί νοσηλεύεται ως απλός μοναχός στον δεύτερο όροφο του κτηρίου, στο θάλαμο της τρίτης θέσης ως άπορος , πάσχοντας από χρόνια κυστίτιδα και υπερτροφία του προστάτη. Χωρίς να του γίνει χειρουργείο δοκιμάζεται για 50 ημέρες, αφήνοντας τελικά την τελευταία του πνοή γύρω στις 22:30 το βράδυ της Κυριακής 8 Νοεμβρίου του 1920, ανήμερα των Αγίων Αρχαγγέλων.

Κατά την αλλαγή του ιερού λειψάνου, η μοναχή Ευφημία τοποθέτησε τη φανέλα του αγίου στο κρεβάτι του παραπληγικού, που βρισκόταν δίπλα στο κρεβάτι του

Αγίου ο οποίος αιφνίδια σηκώθηκε και άρχισε να βηματίζει ελεύθερα. Ήταν το πρώτο θαύμα, μετά την κοίμησή του.

Ακόμη και όταν η σορός του έφτασε στο νησί της Αίγινας οι δοκιμασίες ακολούθησαν τα βήματά του και στα τελευταία αντάμωμα με τον κόσμο της Αίγινας που τόσο αγάπησε ο ίδιος. Η ταφή του Αγίου Νεκταρίου πραγματοποιήθηκε στον προαύλιο χώρο του Ιερού Ησυχαστηρίου της Αγίας Τριάδος στην Αίγινα.

Όταν έξι μήνες αργότερα ανοίχτηκε ο τάφος του, οι μοναχές βρέθηκαν μπροστά σε ένα υπέρκοσμο θέαμα, βλέποντας το ιερό λείψανο όπως ακριβώς ήταν την ημέρα της ταφής του, αναλλοίωτο και εκχέοντας μύρο, με τους λεμονανθούς να μοιάζουν σαν να κόπηκαν εκείνη τη στιγμή. Στην ίδια κατάσταση παρέμενε το άγιο σκήνωμα για τα επόμενα 33 χρόνια, ώσπου τελικά το 1953 άρχισε να διαλύεται.

Η επίσημη ανακομιδή των λειψάνων του Αγίου Νεκταρίου έγινε στις 2 Σεπτεμβρίου του 1953. Η κατάταξή του σε Άγιο της Ορθόδοξης Εκκλησίας έγινε στις 20 Απριλίου του 1961, μέσω της Πατριαρχικής και Συνοδικής Πράξης που εξέδωσε το Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Η μνήμη του καθιερώθηκε να εορτάζεται στις 9 Νοεμβρίου.

Η ταινία για τη ζωή του Αγίου Νεκταρίου, «Ο άνθρωπος του Θεού»

Το 2021 η ζωή του Αγίου Νεκταρίου γίνεται κινηματογραφική ταινία σε σενάριο και σκηνοθεσία της αμερικανο-σέρβας Γελένας Πόποβιτς, και παραγωγή του ινστιτούτου Άγιος Μάξιμος ο Γραικός.

Πηγή: parapolitika.gr